Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

DET ER SAA YNDIGT AT FØLGES AD

Af Apoteker
ARNOLD HANSEN
Kolding

Melodien er komponeret til en Apotekers Sølvbryllup
og Teksten er skrevet til samme Apotekers Datters Sølvbryllup

Kolding
V. Schæffers Forlag
1952

Denne Salme, som Hans Brix kalder »den danske Hymenæ«, tager – saa underligt det end lyder – sit Udspring i Zettlitz' berømte Drikkevise:

At Slyngler hæves til Ærens Top,
at Smiger mærkes, og Sandhed tigger,
at rige sluger de arme op,
og Dyden nøgen paa Gaden ligger,
at Baand og Stjerne
og tomme Hjerne
forenes ofte og mer' end gerne,
det ser man tit.

Til denne Melodi skrev Rahbek – som Selskabssang – en munter Hyldest til Kvinden:

Og nu en Skaal for det elskte Kjøn,
Naturens Glæde og Pryd og Ære,
med hvem vor Vandring os bliver skjøn
og Livets Byrder heel let at bære.
Nu, Broder, skjænker,
enhver, som tænker
at ældes frejdig i Amors Lænker
han klinke med.

Efter dette Mønster, denne Sang, i hvis Rytme man ligesom føler Brudesalmens Klange, skrev Digteren Hillerup en Sølvbryllupssang til Apoteker og Etatsraad Johan

Georg Ludvig Manthey og Hustrus Sølvbryllup den 24. Januar 1833. Apoteker Mantheys Biografi findes i De danske Apotekers Historie, 1. Bind, Side 254-257, under Løve-Apoteket i København. Apoteker Manthey var gift 2 Gange, hans første Hustru døde den 6. Oktober 1806, og han blev derefter gift den 24. Januar 1808 med Ane (Anette) Pauline Holten, som var Datter af fhv. Apoteker i Helsingør, Johannes v. Holten og Anna Margrethe Abildgaard. Hillerups Sølvbryllupssang til Apotekerens og Frues Festdag har det ikke været muligt at fremskaffe. Det kgl. Bibliotek har prøvet derpaa, men det lykkedes ikke, og Professor Hans Brix er ogsaa bleven spurgt.

Da man fandt, at Ordene i Hillerups Sang var for smukke til Drikkesangens Toner, og da det selvfølgelig heller ikke gik an til Festen hos en Etatsraad at benytte en Melodi fra en Sang om Slyngler, der hæves til Ærens Top – dette vilde jo nærmest være en Fornærmelse mod en saa fin og hæderlig Mand – fik man Komponisten Weyse til at skrive en ny Melodi, den, som er kendt af ethvert Menneske i Danmark.

Sølvbrudeparrets Datter, Louise Augusta Manthey, var den 3. Juni 1830 blevet gift med Teologen Peter Andreas Fenger, som blev Præst i Slotsbjergby ved Slagelse, hvor Præsteparret fejrede Sølvbryllup i 1855. Præsten stod Grundtvig meget nær, og den store Skjald var blandt Gæsterne ved Sølvbrylluppet. Han medbragte til Festen en Sølvbryllupssang, som var skrevet til den skønne Melodi, som Weyse havde komponeret til Etatsraad Manthey og Frues Sølvbryllup. Det var Salmen »Det er saa yndigt at følges ad«, og de første Vers lød ganske som nu, medens det femte var saaledes:

Det er en liflig Sølvbryllups Fest
i Bjergby mellem de skarpe Vinde,
hvor lunt saa længe sad Herrens Præst
i Børnekreds med sin Dannekvinde.
Det er dog Gammen
at sidde sammen,
hvor Arneflammen
er Kærlighed.

Dette Vers omskrev Grundtvig senere til:

Hvert Ægtepar — som med Kærlighed
Sølvbryllup holder i Vennekjæde,
der gjerne sander, som grant de veed,
at Tvilling-Hjærter har dobbelt Glæde.
Det er dog Gammen
at sidde sammen,
hvor Arneflammen
er Kærlighed,

saaledes at Sangen kunde bruges til Sølvbryllupper i Almindelighed.

Endelig gav Grundtvig Verset dets nuværende Form:

Hvert Ægtepar, som med Kærlighed
i Jesu Navn holder Bryllupsgilde,
skønt alt i Verden gaar op og ned,
skal finde tidlig og finde silde:
Det er dog Gammen
at sidde sammen,
hvor Arneflammen
er Kærlighed,

og herved gjordes Sangen til den mest yndede og mest benyttede Bryllupssalme i Danmark, baaret frem af Weyses skønne og milde Toner, der oprindelig var komponeret til en Højtidsdag i en Apotekers Hjem.